
KONSTYTUCJA KORONY KRULESTWA MULTIKONT

Preambula:

*Zdecydowani wzmacniać naszą ojczyznę,
budowaną latami przez Ród Gryfionów i Ród Tatów Świnków,
Strigallorów oraz samorządy Multikont,
błogosławieni przez Jego Świętobliwość – Patriarchę Świętego Kościoła Lewosławia,
naznaczeni przez Boskiego Opiekuna – Ignistrigona,
prowadzeni przez naturalne prawo i wartości stojące u podstaw naszej ojczyzny – honor,
wierność i lojalność,
pragnąc, aby Korona Krulestwa Multikont była strażnikiem wiecznego naturalnego ładu,
opartego na Honorze jako odblasku godności, Wierności jako trwaniu w prawdzie i
Lojalności jako służbie dobru wspólnemu,
równi wobec siebie i wobec Korony,
nawiązując do najlepszych tradycji DWZZM-Krulestwo, DWZZM oraz pierwszej i drugiej
konstytucji Krulestwa Multikont,
pomni gorzkich doświadczeń czasów, kiedy wiarołomcy i zdrajcy rościli sobie prawa do
stanowienia praw Multikont i praw istot ludzkich,
pragnąc zagwarantować wszystkim istotom ludzkim, Multikontom i Strigallorom prawa
obywatelskie,
uznając, że godność istoty ludzkiej, Multikonta i Strigallora jest przyrodzona, niezbywalna i
nienaruszalna, a jej źródło tkwi w prawie boskim i naturalnym, które wyprzedza i przewyższa
wszelką ustawę ludzką,
w poczuciu odpowiedzialności przed bogami i historią,
ustanawiamy Konstytucję Korony Krulestwa Multikont,
jako prawa podstawowe dla państwa,
oparte o poszanowanie godności, wierności, wolności, tradycji i obiektywnego ładu
naturalnego.*

DZIAŁ I PAŃSTWO I PRAWO	art. 1-33
Rozdział 1 Korona Krulestwa Multikont	
Rozdział 2 Zasady ustroju państwa federalnego	
Rozdział 3 Krul Multikont	
Rozdział 4 Źródła prawa	
DZIAŁ II WOLNOŚCI, PRAWA I OBOWIĄZKI OBYWATELI	art. 34-71
Rozdział 5 Zasady ogólne	
Rozdział 6 Wolności i prawa	
Rozdział 7 Obowiązki	
Rozdział 8 Arystokracja i tytuły szlacheckie	
DZIAŁ III WŁADZA KORONNA	art. 72-98
Rozdział 9 Rząd Koronny	
Rozdział 10 Senat Koronny	
Rozdział 11 Koronny Bank Centralny	
DZIAŁ IV WŁADZE REGIONALNE	art. 99-109
Rozdział 12 Przepisy ogólne	
Rozdział 13 Regionalna władza wykonawcza	
Rozdział 14 Parlament regionalny	
DZIAŁ V WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI	art. 110-125
Rozdział 15 Ustrój sądownictwa	
Rozdział 16 Sady powszechne i Koronny Sąd Najwyższy	
Rozdział 17 Regionalne sądy administracyjne i Koronny Trybunał Administracyjny	
Rozdział 18 Wysoki Trybunał Koronny	
DZIAŁ VI ORGANY OCHRONY PRAWNEJ	art. 126-137
Rozdział 19 Inkwizycja Koronna	
Rozdział 20 Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Multikont i Botów	
Rozdział 21 Rada Obiektywizacji Informacji	
Rozdział 22 Koronna Izba Kontroli	
DZIAŁ VII SAMORZĄD TERYTORIALNY	art. 138-142
Rozdział 23 Ogólne zasady dotyczące samorządu terytorialnego	
DZIAŁ VIII KORONNY KOŚCIÓŁ IGNISTRIGONA	art. 143-147
Rozdział 24 Ogólne zasady działania Koronnego Kościoła Ignistrigona	
DZIAŁ IX POSTANOWIENIA KOŃCOWE	art. 148-151
Rozdział 25 Procedura zmiany Konstytucji	
Rozdział 26 Przepisy przejściowe i końcowe	

DZIAŁ I
PAŃSTWO I PRAWO

Rozdział 1

Korona Krulestwa Multikont

Art. 1. 1. Korona Krulestwa Multikont jest suwerenną i federalną monarchią arystokratyczną o charakterze demokratycznym, złożoną z autonomicznych regionów.

2. Korona Krulestwa Multikont jest ojczyzną Narodu Multikonian, pierwotnych mieszkańców, obywateli i założycieli Krulestwa Multikont, w szczególności Prawdziwych Multikont Feloryjskich, Botów Krulewskich, członków DWZZM-Krulestwo oraz Strigallorów.

3. Korona Krulestwa Multikont stanowi dom dla wszystkich Prawdziwych Multikont, Botów, Lewosławian oraz innych istot ludzkich, przyjaznych Koronie i prawu naturalnemu.

Art. 2. 1. U podstaw porządku prawnego i społecznego Korony stoi prawo naturalne, którego najwyższym depozytariuszem i gwarantem jest Krul Multikont.

2. Obywatele i mieszkańcy Korony, a także organy władzy publicznej, kierują się w pracy i życiu codziennym honorem, wiernością i lojalnością, które stanowią najwyższe wartości Korony.

3. Ochrona godności, zdrowia i życia istoty ludzkiej stanowi priorytet wszystkich obywateli, mieszkańców i organów władzy publicznej Korony.

Art. 3. 1. Symbole narodowe i hymn Korony znajdują się pod ochroną organów państwa.

2. Barwami Korony są czerwony i złoto-żółty, umieszczone kolejno po lewej i prawej stronie flagi. Na środku flagi znajduje się jasno-żółta korona królewska z krzyżykiem u szczytu.

3. Godłem Korony jest herb Rodu Gryfionów: srebrny gryf w czarnej obwódce na tle barw Korony, wewnątrz ozdobnej tarczy herbowej.

4. Hymnem Korony jest motyw muzyczny zamku Przysań z gry Heroes of Might & Magic 5.

Art. 4. 1. Zakazane jest istnienie partii politycznych lub organizacji społecznych odwołujących się w swoich programach i działaniach do totalitarnych metod i praktyk działania nazizmu, hitleryzmu, komunizmu, fanatyzmu religijnego, fandomu furry i anime, a także tych, których program zakłada lub dopuszcza nienawiść rasową lub narodowościową, stosowanie przemocy w celu zdobycia władzy lub wpływu na politykę państwa albo przewiduje utajnienie struktur lub członkostwa.

2. Publiczne głoszenie i wspieranie ideologii anime jest zakazane.

3. Publiczne wykonywanie praktyk związanych z furasami jest zakazane.

Art. 5. 1. Korona zapewnia ochronę dorobku kultury, będącego źródłem tożsamości narodowej Multikonian, jego trwania i rozwoju, oraz stwarza warunki upowszechnienia i równego dostępu do dóbr kultury.

2. Korona działa na rzecz wsparcia Prawdziwych Multikont zamieszkałych poza granicami Korony i Felorostu w zachowaniu ich związków z narodowym dziedzictwem kulturalnym.

Art. 6. Małżeństwo jako związek dwóch istot ludzkich, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod opieką Korony.

Art. 7. 1. Narodową religią Korony i wszystkich Prawdziwych Multikont jest religia lewosławna.

2. Korona wspiera działalność Koronnego Kościoła Ignistrigona i wspiera pełnienie jego misji.

3. Działalność innych kościołów i związków wyznaniowych jest dozwolona wyłącznie zgodnie z regułami ustanowionymi w niniejszej Konstytucji.

Art. 8. Gospodarka rynkowa oparta na wolności działalności gospodarczej, własności prywatnej oraz solidarności, dialogu i współpracy partnerów społecznych stanowi podstawę ustroju gospodarczego Korony.

Rozdział 2

Zasady ustroju państwa federalnego

Art. 9. 1. Władza zwierzchnia w Koronie należy do Krula Multikont - Monarchy Korony oraz Protektora Multikonian i Multikont. Wszyscy obywatele i mieszkańcy Korony są winni posłuszeństwo Krulowi Multikont.

2. Filarami ciągłości władzy państwowej są: Krul Multikont i Ród Gryfionów, wysokie rody arystokratyczne oraz demokratyczne samorządy Multikont.

Art. 10. 1. Władza wykonawcza, ustawodawcza i sądownicza w Koronie jest sprawowana na poziomie koronnym oraz, w określonym Konstytucją zakresie, na poziomie regionalnym.

2. Regionalna władza ustawodawcza stanowi prawo powszechnie obowiązujące na terytorium regionu w zakresie nieuregulowanym na poziomie koronnym, dotyczącym prawa prywatnego oraz publicznego, z wyłączeniem spraw wymagających jednolitej regulacji na poziomie koronnym.

3. Regionalna władza sądownicza jest niezależna od innych władz regionalnych oraz koronnej władzy sądowniczej w sprawach orzekania, chyba że Konstytucja stanowi inaczej.

4. Regionalna władza wykonawcza odpowiada przed Rządem Koronnym w zakresie realizacji zadań przewidzianych w ustawodawstwie koronnym i Konstytucji.

Art. 11. 1. Do wyłącznych kompetencji władzy koronnej należą sprawy:

- 1) wojskowe i obrony narodowej;
- 2) polityki zagranicznej;
- 3) polityki monetarnej i walutowej;
- 4) handlu między regionami;
- 5) polityki migracyjnej;
- 6) polityki celnej;
- 7) organizacji władz koronnych;
- 8) organizacji instytucji i urzędów centralnych;
- 9) religii, kościołów i związków wyznaniowych.

2. Pozostałe kompetencje państwa, w zakresie nieuregulowanym przez władzę koronną, wykonuje władza regionalna.

Art. 12. 1. Korona Krulestwa Multikont jest państwem prawa urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.

2. Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

Art. 13. 1. Prawo stanowione w Koronie służy realizacji sprawiedliwości wynikającej z natury bytu. Akt prawny rażąco sprzeczny z prawem naturalnym, wartościami Korony lub godnością istoty ludzkiej nie posiada mocy wiążącej i nie może być egzekwowany.

2. Prawo jest stanowione przez uprawnione w Konstytucji organy.

Rozdział 3

Krul Multikont

Art. 14. 1. Krul Multikont jest monarchą Korony i najwyższym strażnikiem ładu naturalnego i boskiego.

2. Władza w Koronie ma swoje źródło w porządku naturalnym, którego najwyższym depozytariuszem, interpretatorem i przekąźnikiem jest Krul Multikont.
3. Krul jest odpowiedzialny tylko przed bogami i historią.
4. Krul jest gwarantem niepodległości Korony, integralności terytorium i przestrzegania prawa.

Art. 15. 1. Tron Krula Multikont jest dziedziczny.

2. Zasady ustalania kolejności sukcesji Tronu Krula Multikont określa Krul w drodze dekretu.

Art. 16. Krul czuwa nad przestrzeganiem Konstytucji. Poprzez swój arbitraż zapewnia właściwe funkcjonowanie władz publicznych.

Art. 17. Krul stanowi dekrety prawodawcze, stanowiące samodzielne źródło prawa Korony.

Art. 18. 1. Krul sprawuje zwierzchnictwo nad siłami zbrojnymi Korony.

2. Krul sprawuje zwierzchnictwo przy wsparciu Rady Bezpieczeństwa Korony, w której skład powołuje przede wszystkim osoby odpowiedzialne za ochronę bezpieczeństwa zewnętrznego państwa.

Art. 19. 1. Krul powołuje sędziów sądów koronnych.

2. Krul sprawuje nadzór nad sprawnością działania sądów.
3. Krul może uchylić każde niesprawiedliwe orzeczenie sądu lub organu i samodzielnie rozstrzygnąć sprawę, jeśli jednostka nie może skorzystać z innych, przewidzianych prawem środków odwoławczych.

Art. 20. 1. Krul prowadzi politykę zagraniczną Korony.

2. Krul zawiera, ratyfikuje i wypowiada umowy międzynarodowe.
3. Krul mianuje i odwołuje pełnomocnych przedstawicieli Korony w innych państwach i przy organizacjach międzynarodowych.

Art. 21. 1. Krul nadaje odznaczenia i ordery.

2. Krul nadaje stopnie oraz tytuły naukowe i arystokratyczne.

Art. 22. Organem pomocniczym Krula Multikont jest Pałac Krula. Krul kieruje działaniami Pałacu Krula oraz powołuje i odwołuje Szefa Pałacu Krula.

Art. 23. Szczególną statusem prawnym i ochroną Korona obejmuje Rodzinę Krulewską.

Rozdział 4

Źródła prawa

Art. 24. 1. Wszelkie źródła prawa stanowionego pochodzą z prawa naturalnego i są jego odbiciem.

2. Źródłami prawa powszechnie obowiązującego w całej Koronie są: Konstytucja, dekrety, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia.

3. Źródłami prawa powszechnie obowiązującymi w regionie są: konstytucja regionu, ustawy regionalne i rozporządzenia regionalne.

4. Źródłami prawa powszechnie obowiązującego na obszarze działania organów, które je ustanowiły, są akty prawa miejscowego.

5. Warunkiem obowiązywania aktów prawa powszechnie obowiązującego jest ich ogłoszenie w Krulewskim Dzienniku Ustaw, urzędowych dziennikach regionalnych lub wskazanym w ustawie innym publikatorze.

Art. 25. 1. Konstytucja jest najwyższym prawem Korony, odzwierciedlającym podstawowe zasady prawa naturalnego.

2. Konstytucję stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej.

3. Konstytucja regionu jest najwyższym prawem regionu.

Art. 26. 1. Dekrety stanowi Krul.

2. Dekrety konstytucyjne mają moc obowiązywania równą Konstytucji.

3. Dekrety zwyczajne mają moc obowiązywania równą ustawie. Krul może stanowić dekrety w miejsce ustaw.

Art. 27. 1. Ustawy obowiązujące powszechnie na całym terytorium Korony stanowi Senat Koronny (ustawy koronne).

2. Parlamenti regionalne stanowią ustawy w zakresie ustalonym Konstytucją, obowiązujące powszechnie na terytorium regionu (ustawy regionalne).

3. Ustawy stanowione przez parlamenty regionalne podlegają kontroli zgodności z ustawami stanowionymi przez Senat Koronny, dekretami, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi oraz Konstytucją.

Art. 28. Ratyfikowana umowa międzynarodowa, po jej ogłoszeniu w Krulewskim Dzienniku Ustaw, stanowi część krajowego porządku prawnego i należy ją stosować bezpośrednio, chyba że stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy.

Art. 29. Rozporządzenia są wydawane na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie, zawierającego wskazanie organu i zakres regulacji, którą rozporządzenie ma regulować.

Art. 30. Akty prawa miejscowego są wydawane na podstawie upoważnienia zawartego w ustawie.

Art. 31. Prawo religijne Świętego Kościoła Lewosławia i Koronnego Kościoła Ignistrigona stanowi osobny porządek prawny i obowiązuje powszechnie tylko członków Kościoła.

Art. 32. 1. Akty prawa Multikont, stanowione przez organy Demokratycznego Wolnego Związku Zawodowego Multikont, po ich ratyfikacji, stanowią źródło prawa powszechnie obowiązującego w Koronie.

2. Ratyfikacja i stosowanie prawa Multikont stanowi priorytet władz publicznych.

3. Wewnętrzne prawo DWZZM nie stanowi prawa powszechnie obowiązującego w Koronie.

Art. 33. Ugruntowany w społeczeństwie zwyczaj może być uznany przez organy publiczne stosujące prawo za źródło prawa, o ile nie stoi w sprzeczności ze źródłami prawa stanowionego.

DZIAŁ II

WOLNOŚCI, PRAWA I OBOWIĄZKI OBYWATELI

Rozdział 5

Zasady ogólne

Art. 34. Przyrodzona i niezbywalna godność jednostki ludzkiej stanowi źródło wolności i praw jednostek ludzkich i obywateli. Jest ona nienaruszalna, a jej poszanowanie i ochrona jest obowiązkiem władz publicznych.

Art. 35. 1. Wolność jednostki ludzkiej podlega ochronie prawnej.

2. Każdy jest obowiązany szanować wolność i prawa innych. Nikogo nie wolno zmuszać do czynienia tego, czego prawo mu nie nakazuje.

3. Ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie (dekrecie) i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa, porządku publicznego, ochrony zdrowia, życia, wartości i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw oraz prawa naturalnego.

Art. 36. 1. Wszyscy obywatele są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.

2. Tytuły arystokratyczne stanowią godność honorową i nie mogą być podstawą do uprzywilejowania lub dyskryminacji w dostępie do sądów, urzędów oraz w zakresie ciężarów publicznych.

3. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym w jakiejkolwiek przyczynie.

Art. 37. 1. Obywatelstwo Korony nabywa się przez urodzenie z rodziców będących obywatelami Korony lub przez nadanie przez Króla. Inne przypadki nabycia obywatelstwa określa ustawa.

2. Utrata obywatelstwa może nastąpić na mocy decyzji Króla lub z woli obywatela.

Art. 38. Korona zapewnia obywatelom Korony należącym do mniejszości narodowych i etnicznych wolność zachowania i rozwoju własnego języka, zachowania obyczajów i tradycji oraz rozwoju własnej kultury w zakresie, w jakim nie godzi to w zasady prawa naturalnego.

Art. 39. Podczas pobytu za granicą obywatel Korony ma prawo do opieki ze strony Korony.

Art. 40. Jednostka ludzka znajdująca się pod władzą Korony, korzysta z wolności i praw zapewnionych jednostkom ludzkim w Konstytucji. Wyjątki określa ustawa.

Rozdział 6

Wolności i prawa

Art. 41. Korona zapewnia każdej istocie ludzkiej prawną ochronę życia.

Art. 42. Nikt nie może być poddany eksperymentom naukowym, w tym medycznym, bez dobrowolnie wyrażonej zgody.

Art. 43. Nikt nie może być poddany torturom ani okrutnemu, niehumanitarnemu lub poniżającemu traktowaniu i karaniu. Zakazuje się stosowania kar cielesnych.

Art. 44. Każdemu zapewnia się nietykalność osobistą i wolność osobistą. Pozbawienie lub ograniczenie wolności może nastąpić tylko na zasadach i w trybie określonych w ustawie.

Art. 45. Zbrodnie wojenne i zbrodnie przeciwko Koronie i ludzkości nie podlegają przedawnieniu.

Art. 46. 1. Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd.

2. Wyłączenie jawności rozprawy może nastąpić ze względu na moralność, bezpieczeństwo państwa i porządek publiczny oraz ze względu na ochronę życia prywatnego stron lub inny ważny interes prywatny. Wyrok ogłaszany jest publicznie.

Art. 47. Każdy ma prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym.

Art. 48. Zapewnia się wolność i ochronę tajemnicy komunikowania się. Ich ograniczenie może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie i w sposób w niej określony.

Art. 49. Zapewnia się nienaruszalność mieszkania. Przeszukanie mieszkania, pomieszczenia lub pojazdu może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie i w sposób w niej określony.

Art. 50. 1. Nikt nie może być obowiązany inaczej niż na podstawie ustawy do ujawniania informacji dotyczących jego osoby.

2. Władze publiczne nie mogą pozyskiwać, gromadzić i udostępniać innych informacji o obywatelach niż niezbędne w demokratycznym państwie prawnym.

Art. 51. 1. Każdemu zapewnia się wolność poruszania się po terytorium Korony Krulestwa Multikont oraz wyboru miejsca zamieszkania i pobytu.

2. Każdy może swobodnie opuścić terytorium Korony Krulestwa Multikont.

3. Wolności, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą podlegać ograniczeniom określonym w ustawie.

Art. 52. 1. Każdemu zapewnia się wolność sumienia i religii.

2. Religia lewosławna jako religia narodowa korzysta ze szczególnej opieki i miejsca w ceremoniach publicznych i państwowych.

3. Inne wyznania mogą swobodnie i publicznie sprawować kult, posiadać świątynie i organizować struktury, o ile ich działalność nie narusza bezpieczeństwa Korony i prawa naturalnego oraz jest zarejestrowana zgodnie z ustawą.

4. Nikt nie może być zmuszany do uczestniczenia ani do nieuczestniczenia w praktykach religijnych.

Art. 53. 1. Każdemu zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów oraz pozyskiwania i rozpowszechniania informacji.

2. Cenzura prewencyjna środków społecznego przekazu oraz koncesjonowanie prasy są dozwolone w zakresie uzasadnionym zasadami bezpieczeństwa i porządku publicznego oraz moralności i porządku naturalnego.

Art. 54. Każdemu zapewnia się wolność organizowania pokojowych zgromadzeń i uczestniczenia w nich. Ograniczenie tej wolności może określać ustawa.

Art. 55. Obywatele Korony korzystający z pełni praw publicznych mają prawo dostępu do służby publicznej na jednakowych zasadach.

Art. 56. 1. Każdy ma prawo do własności, innych praw majątkowych oraz prawo dziedziczenia.

2. Własność, inne prawa majątkowe oraz prawo dziedziczenia podlegają równej dla wszystkich ochronie prawnej.

3. Własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w zakresie, w jakim nie narusza ona istoty prawa własności.

Art. 57. 1. Każdy ma prawo do ochrony zdrowia.

2. Władze publiczne są obowiązane do zwalczania chorób epidemicznych i zapobiegania negatywnym dla zdrowia skutkom degradacji środowiska.

Art. 58. Państwo w swojej polityce społecznej i gospodarczej uwzględnia dobro rodziny. Rodziny znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej i społecznej, zwłaszcza wielodzietne i niepełne, mają prawo do szczególnej pomocy ze strony władz publicznych.

Art. 59. Każdemu zapewnia się wolność twórczości artystycznej, badań naukowych oraz ogłaszania ich wyników, wolność nauczania, a także wolność korzystania z dóbr kultury.

Art. 60. Władze publiczne prowadzą politykę sprzyjającą zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych obywateli, w szczególności przeciwdziałają bezdomności, wspierają rozwój budownictwa socjalnego oraz popierają działania obywateli zmierzające do uzyskania własnego mieszkania.

Art. 61. Prawa Multikont gwarantowane aktami prawa międzynarodowego, szczególnie prawem tworzonym w ramach organizacji DWZZM, są przestrzegane i gwarantowane przez Koronę Krulestwa Multikont.

Art. 62. Każdy ma prawo do wynagrodzenia szkody, jaka została mu wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie organu władzy publicznej.

Art. 63. Każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji. Wyjątki od tej zasady oraz tryb zaskarzania określa ustawa.

Rozdział 7

Obowiązki

Art. 64. Obowiązkiem obywatela Korony jest wierność Koronie Krulestwa Multikont oraz troska o dobro wspólne.

Art. 65. Każdy ma obowiązek przestrzegania prawa Korony.

Art. 66. Każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych, w tym podatków, określonych w ustawie.

Rozdział 8

Arystokracja i tytuły szlacheckie

Art. 67. 1. Arystokracja stanowi historyczny i honorowy filar ustroju Korony Krulestwa Multikont, zobowiązany do służby Koronie i jej obywatelom

2. Źródłem i dysponentem tytułów szlacheckich, godności i wyróżnień jest Krul Multikont.

3. Samo posiadanie tytułu szlacheckiego nie zwalnia z odpowiedzialności karnej, cywilnej ani administracyjnej ani nie może prowadzić do ograniczenia konstytucyjnych praw i wolności.

Art. 68. 1. Z udziałem w arystokracji wiążą się prawa i obowiązki, w szczególności prawo do używania przed nazwiskiem tytułu, prawo własności ziemi, prawa honorowe i ceremonialne oraz obowiązki o charakterze publicznym i rodowym.

2. Nadając tytuł szlachecki Krul szczegółowo określa prawa i obowiązki związane z określonym tytułem. Powiązanie tytułu z prawem i obowiązkiem pełnienia urzędu powinno być wyraźnie określone w ustawie lub dekrete.

3. Utrata tytułu szlacheckiego jest równoznaczna z utratą praw i obowiązków z nim związanych.

Art. 69. 1. Nadając tytuł szlachecki obejmujący prawa majątkowe Krul oddaje na własność ziemię znajdującą się we własności Krula Multikont. Krul może żądać od właściwych organów władzy publicznej sprzedaży publicznej ziemi na cele polityki arystokratycznej.

2. Osoba nosząca tytuł obejmujący prawa majątkowe ma jest uprawniona do rozporządzania ziemią jak właściciel, z zastrzeżeniem, że może ją zbyć wyłącznie na rzecz Krula Multikont.

3. Osoba pełniąca urząd ze względu na nadany tytuł szlachecki ma prawo rozporządzania własnością publiczną na podstawie przyznanych kompetencji, szczególnie prawami majątkowymi i aktywami, wyłącznie w interesie publicznym. Własność publiczna nie stanowi własności prywatnej arystokraty pełniącego funkcję publiczną.

Art. 70. Rody arystokratyczne podlegają szczególnej ochronie prawnej.

Art. 71. Szczegóły dotyczące uregulowań prawnych tytułów szlacheckich, sposobu i hierarchii noszenia tytułów przed nazwiskiem, rang tytułów, praw i obowiązków arystokracji oraz arystokratycznej polityki rodowej określa dekret.

DZIAŁ III

WŁADZA KORONNA

Rozdział 9

Rząd Koronny

Art. 72. 1. Rząd Koronny kieruje polityką wewnętrzną i zewnętrzną, administracją koronną oraz obroną państwa.

2. Do Rządu Koronnego należą sprawy polityki państwa niezastrzeżone dla innych organów publicznych i władz.

3. Rząd Koronny składa się z przewodniczącego w osobie Krula Multikont, wiceprzewodniczącego oraz ministrów koronnych.

4. Ministrowie koronni są powoływani i odwoływani przez Krula.

Art. 73. Krul jako przewodniczący Rządu Koronnego:

- 1) kieruje działalnością Rządu Koronnego i administracji koronnej oraz koordynuje działalność ministrów koronnych;
- 2) reprezentuje Rząd Koronny;
- 3) zapewnia wykonanie polityki Rządu Koronnego, Konstytucji, ustaw i dekretów;
- 4) ustala wytyczne polityki Korony;
- 5) wydaje rozporządzenia;
- 6) zapewnia bezpieczeństwo wewnętrzne państwa oraz porządek publiczny;
- 7) zapewnia bezpieczeństwo zewnętrzne państwa;
- 8) sprawuje nadzór nad działalnością rządów regionalnych.

Art. 74. 1. Ministrowie koronni kierują określonymi działami administracji koronnej, zgodnie z wytycznymi Krula, lub wypełniają zadania wyznaczone im przez Krula. Zakres działania ministra kierującego działem administracji koronnej określa ustawa.

2. Minister koronny kierujący działem administracji koronnej wydaje rozporządzenia. Krul może uchylić rozporządzenie ministra koronnego.

Art. 75. Na wniosek Izby Multikont Krul i ministrowie koronni zdają sprawozdanie ze swojej działalności ustnie lub na piśmie.

Art. 76. 1. Wiceprzewodniczącego Rządu Koronnego powszechnie tytułuje się Wielkim Diukiem Korony Krulestwa Multikont.

2. Król utworzy ponadto tytuł szlachecki wielkiego diuka, obejmujący prawo do pełnienia urzędu wiceprzewodniczącego Rządu Koronnego.
3. Tytuł szlachecki wielkiego diuka, określony w ust. 2, nie jest dziedziczny.
4. Wiceprzewodniczący wykonuje określone zadania przewodniczącego, w zakresie określonym przez Króla.

Rozdział 10

Senat Koronny

ORGANIZACJA SENATU KORONNEGO

- Art. 77.** 1. Senat Koronny jest organem ustawodawczym, uchwałodawczym, kontrolnym i opiniodawczym.
2. Senat Koronny składa się z trzech filarów: Pierwszego Senatora, Izby Arystokratów i Izby Multikont. Pierwszym Senatorem jest z urzędu Król Multikont albo osoba przez niego wskazana. W skład Senatu wchodzi senatorowie.
 3. Senat Koronny obraduje i podejmuje decyzje łącznie jako całość, oraz osobno, w ramach każdego z filarów.
 4. Senat Koronny jako całość jest właściwy do spraw:
 - 1) podejmowania uchwał;
 - 2) wysłuchiwanie sprawozdań określonych organów;
 - 3) wyrażania wotum zaufania ministrom koronnym;
 - 4) powoływania lub wyboru określonych organów;
 - 5) kontroli działań określonych organów;
 - 6) wyrażania opinii w określonym zakresie.
 5. Szczegóły dotyczące organizacji i działania Senatu Koronnego jako całości i osobnych filarów określa ustawa.

- Art. 78.** 1. Izba Multikont stanowi demokratyczną reprezentację obywateli Korony.
2. Izba Arystokratów stanowi wyspecjalizowany filar Senatu Koronnego, w którego skład wchodzi przedstawiciele możnych, arystokracji i duchowieństwa.
 3. Pierwszy Senator stanowi samodzielny filar Senatu i reprezentuje interes stanu Korony.

Art. 79. 1. Izba Multikont składa się z senatorów wybieranych z całego terytorium Korony. Liczbę senatorów Izby Multikont określa dekret lub ustawa.

2. Kadencja Izby Multikont trwa przez rok albo zgodnie z wolą Krula.

Art. 80. 1. Wybory do Izby Multikont są demokratyczne, bezpośrednie, powszechne i równe.

2. Wybierać i być wybieranym ma prawo obywatel Krulestwa.

3. Dozwolona jest działalność partii politycznych.

Art. 81. 1. Krul ogłasza wybory do Izby Multikont na 30 dni przed upłynięciem kadencji Izby Multikont.

2. Kadencja Izby Multikont rozpoczyna się z dniem pierwszego posiedzenia nowo wybranej Izby.

3. Krul ma prawo rozwiązać Izbę przed upływem kadencji wraz z jednoczesnym ogłoszeniem wyborów. Senatorowie Izby Multikont sprawują swój mandat do czasu pierwszego posiedzenia nowej Izby.

Art. 82. 1. Izba Multikont wybiera ze swojego grona Marszałka Izby Multikont i wicemarszałków.

2. Marszałek kieruje Izbą Multikont, zwołuje, prowadzi i zamyka obrady Izby oraz reprezentuje Izbę na zewnątrz.

3. Wicemarszałkowie zastępują Marszałka w określonym przez niego zakresie.

4. Szczegóły dotyczące organizacji Izby Multikont określa ustawa.

Art. 83. 1. Izba Arystokratów składa się z wybranych przez Krula możliwych, arystokratów i duchownych.

2. Tytułem uprawniającym do zasiadania w Izbie jest tytuł szlachecki, duchowny lub inny, wskazany w ustawie.

Art. 84. Prawo do zasiadania w Izbie Arystokratów jest dożywotnie, chyba że senator utraci tytuł do zasiadania w Izbie lub zostanie odwołany przez Krula.

Art. 85. 1. Marszałkiem Izby Arystokratów jest z urzędu Wielki Diuk Korony Krulestwa Multikont. Wielki Diuk nie pełni jednocześnie funkcji senatora i nie ma prawa udziału w głosowaniach, chyba że od jego głosu zależy wynik głosowania.

2. Izba Arystokratów wybiera ze swojego grona wicemarszałków na 2-letnią kadencję. Wicemarszałkowie zastępują Marszałka w określonym przez niego zakresie.
3. Marszałek reprezentuje Izbę Arystokratów na zewnątrz, kieruje jej organizacją oraz zwołuje, prowadzi i zamyka obrady Izby Arystokratów.
4. Szczegóły dotyczące organizacji Izby Arystokratów określa ustawa.

DZIAŁALNOŚĆ USTAWODAWCZA SENATU

Art. 86. 1. Inicjatywę ustawodawczą w Senacie Koronnym mają: Król, ministrowie koronni kierujący działem administracji koronnej, senatorowie oraz 50 tysięcy obywateli Korony.

2. Ustawy stanowione przez Senat Koronny są podstawowym źródłem praw i obowiązków wszystkich obywateli, określają reguły karne i cywilne, ustrój i sposób postępowania administracji państwowej oraz sądownictwa, jak również regulują inne sprawy przekazane w projektach ustaw przez organy mające inicjatywę ustawodawczą.

3. Projekt ustawy wnosi się do Marszałka Izby Multikont.

Art. 87. 1. Izba Multikont rozpatruje projekt ustawy w dwóch czytaniach.

2. Prawo do wnoszenia poprawek do projektu ustawy w czasie rozpatrywania przysługuje każdemu senatorowi Izby Multikont oraz wnioskodawcy.

3. Marszałkowi Izby Multikont przysługuje prawo odesłania poprawionego projektu ustawy do komisji senackich w celu kontroli. Szczegóły dotyczące ustroju komisji określa ustawa.

Art. 88. 1. Izba Multikont podejmuje uchwałę w sprawie przyjęcia projektu ustawy zwykłą większością głosów w obecności co najmniej 2/3 senatorów Izby Multikont, chyba że Konstytucja przewiduje inną większość. W tym samym trybie Izba podejmuje inne uchwały, jeśli ustawa nie stanowi inaczej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do Izby Arystokratów.

Art. 89. 1. Projekt ustawy przyjęty przez Izbę Multikont Marszałek Izby Multikont przekazuje Marszałkowi Izby Arystokratów.

2. Izba Arystokratów w ciągu 14 dni od dnia przekazania przyjmuje projekt ustawy bez zmian, odrzuca go w całości albo uchwała poprawki. Jeśli Izba Arystokratów nie podejmie w określonym terminie odpowiedniej uchwały, ustawę uznaje się za uchwaloną w brzmieniu przyjętym przez Izbę Multikont.

3. Uchwałę Izby Arystokratów odrzucającą projekt ustawy w całości albo uchwałę wprowadzającą poprawki, uważa się za przyjętą, jeżeli Izba Multikont nie odrzuci jej większością 3/5 głosów ustawowej liczby senatorów Izby Multikont.

4. Jeśli Izba Multikont odrzuci uchwałę Izby Arystokratów, projekt ustawy uważa się za przyjęty przez obie Izby.

Art. 90. 1. Projekt ustawy przyjęty przez obie Izby Marszałek Izby Multikont przedkłada Pierwszemu Senatorowi w celu uzyskania aprobaty.

2. Ustawę uważa się za uchwaloną przez Senat Koronny po zaaprobowaniu jej przez Pierwszego Senatora.

3. Pierwszy Senator publikuje uchwaloną ustawę w Królewskim Dzienniku Ustaw.

4. Pierwszy Senator może odmówić zaaprobowania ustawy, szczególnie jeśli ustawa koliduje z normami zawartymi w aktach wyższego stopnia, lub z interesem Korony.

5. Pierwszy Senator może przekazać przed podpisaniem ustawę Wysokiemu Trybunałowi Koronnemu, który bada jego zgodność z systemem prawa i systemem wartości Korony.

POZOSTAŁA DZIAŁALNOŚĆ SENATU

Art. 91. 1. Pierwszy Senator zwołuje i zamyka obrady Senatu Koronnego jako całości. W Senacie Koronnym jako całości Pierwszy Senator i każdy inny senator ma jeden, równy głos.

2. Senat Koronny na posiedzeniu może podejmować uchwały w sprawach przedstawionych przez Pierwszego Senatora. Uchwały, jeśli zawierają normy prawa powszechnego, mają moc równą ustawie.

3. Pierwszy Senator przedstawia na posiedzeniu Senatu Koronnego projekt uchwały i poddaje go rozpatrzeniu.

4. Senat Koronny podejmuje uchwały zwykłą większością głosów wszystkich senatorów.

Art. 92. 1. Senat Koronny, w ramach działań kontrolnych, w szczególności wysłuchuje sprawozdań Prezesa Koronnej Izby Kontroli, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Multikont i Botów, Wielkiego Inkwizytora, Prezesa Rady Obiektywizacji Informacji, Wielkiego Skarbnika, członków Rządu Koronnego, Prezesa Koronnego Sądu Najwyższego, Prezesów Koronnego Trybunału Administracyjnego i Prezesa Wysokiego Trybunału Koronnego.

2. Senat kontroluje działalność członków Rządu Koronnego i podejmuje uchwały w sprawach udzielenia wotum zaufania ministrom koronnym.

Art. 93. Nie można jednocześnie sprawować funkcji senatora w obu Izbach Senatu Koronnego. Pierwszy Senator nie może być jednocześnie senatorem którejkolwiek z Izb.

Art. 94. 1. Senator w czasie sprawowania mandatu jest nietykalny osobiście i nie może zostać pozbawiony wolności.

2. Senator nie może być pociągnięty do odpowiedzialności za swoją działalność wchodzącą w zakres sprawowania mandatu senatora w czasie jego trwania, ani po jego wygaśnięciu.

3. Senator w czasie sprawowania mandatu nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej. Trwające postępowania karne zostają zawieszone do czasu wygaśnięcia mandatu. Senator może wyrazić zgodę na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej.

Art. 95. Senator ma prawo dokonać kontroli w dowolnej jednostce administracji publicznej i samorządowej. Wyniki kontroli senator przedstawia Senatowi Koronnemu jako całości.

Rozdział 11

Koronny Bank Centralny

Art. 96. 1. Koronny Bank Centralny stoi na straży bezpieczeństwa finansowego Korony.

2. Koronny Bank Centralny:

- 1) ma wyłączne prawo emisji pieniądza;
- 2) prowadzi obsługę bankową Skarbcza Koronnego i organów koronnych;
- 3) działa na rzecz utrzymania stabilności finansowej Krulestwa i odpowiada za wartość koronnego pieniądza;
- 4) jest centralnym bankiem Krulestwa.

Art. 97. 1. Organami Koronnego Banku Centralnego są Wielki Skarbnik i Królewska Rada Finansów. Organy Koronnego Banku Centralnego są niezawisłe i niezależne od innych organów państwa.

2. Wielki Skarbnik jest powoływany i odwoływany przez Krula.

2. Wielki Skarbnik nadzoruje działalność Koronnego Banku Centralnego i realizuje postanowienia Królewskiej Rady Finansów.

3. Wielki Skarbnik jest przewodniczącym Królewskiej Rady Finansów.

Art. 98. 1. Królewska Rada Finansów jest organem decyzyjnym Koronnego Banku Centralnego.

2. W skład Królewskiej Rady Finansów wchodzi Wielki Skarbnik jako przewodniczący oraz czterech członków wybieranych przez Senat Koronny spośród obywateli wyróżniających się wiedzą z zakresu finansów.

3. Królewska Rada Finansów prowadzi politykę pieniężną Korony.

DZIAŁ IV

WŁADZE REGIONALNE

Rozdział 12

Przepisy ogólne

Art. 99. 1. Regiony stanowią autonomiczną część władzy państwowej, sprawując w określonym Konstytucją zakresie władzę wykonawczą, ustawodawczą i sądowniczą na podległym terytorium.

2. Nazwy i terytorium regionów określa Król Multikont w drodze dekretu.

Art. 100. 1. Ustrój regionu określa konstytucja regionu, uchwalona przez parlament regionalny.

2. Konstytucja regionu nie może stać w sprzeczności z prawem koronnym oraz wartościami Korony i podlega kontroli Wysokiego Trybunału Koronnego.

3. Pierwszą konstytucję regionu może uchwalić przewodniczący regionu, w szczególności jeśli miało by to umożliwić realizację pierwszych po wprowadzeniu niniejszej Konstytucji wyborów do parlamentu regionalnego.

4. Do czasu wyboru pierwszego parlamentu regionalnego, co powinno nastąpić w ciągu pierwszych 6 miesięcy od czasu ustanowienia regionu, ustawy stanowi przewodniczący regionu. Tak uchwalone ustawy podlegają zatwierdzeniu przez parlament regionalny.

Rozdział 13

Regionalna władza wykonawcza

Art. 101. 1. Regionalną władzę wykonawczą sprawuje rząd regionalny.

2. Do spraw rządu regionalnego należą sprawy polityki regionu niezastrzeżone dla innych organów regionalnych.

3. Rząd regionalny składa się z przewodniczącego regionu oraz ministrów regionalnych. Konstytucja regionu może rozszerzyć skład rządu regionalnego.

Art. 102. 1. Król utworzy tytuły szlacheckie obejmujące prawo do pełnienia urzędu przewodniczącego regionu.

2. Parlament regionalny ma prawo zwrócić się do Króla o odwołanie przewodniczącego regionu, który w sposób rażący szkodzi regionowi lub Koronie jako całości.

Art. 103. Przewodniczący regionu w szczególności:

- 1) kieruje działalnością rządu regionalnego i administracji regionalnej oraz koordynuje działalność ministrów regionalnych;
- 2) reprezentuje rząd regionalny i region jako całość;
- 3) zapewnia wykonanie polityki rządu regionalnego oraz ustaw regionalnych;
- 4) ustala wytyczne polityki regionu;
- 5) zapewnia bezpieczeństwo wewnętrzne regionu oraz porządek publiczny.

Art. 104. 1. Ministrowie regionalni kierują działami administracji regionalnej i wykonują inne działania w zakresie określonym w konstytucji regionu.

2. Sposób powołania i odwołania ministra regionalnego określa konstytucja regionu z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Na żądanie przewodniczącego Rządu Koronnego organ uprawniony do odwołania ministra regionalnego odwołuje ministra regionalnego.

Art. 105. 1. Członek rządu regionalnego może zostać wezwany przez Senat Koronny do przedstawienia ustnego lub pisemnego sprawozdania ze swojej działalności.

2. Przewodniczący Rządu Koronnego sprawuje nadzór nad działalnością rządu regionalnego i może wezwać członków rządu regionalnego do wykonania konkretnych działań lub zaprzestania dokonywania działań szkodzących interesowi Korony.

Rozdział 14

Parlament regionalny

Art. 106. Parlament regionalny jest organem ustawodawczym, uchwałodawczym i kontrolnym regionu.

Art. 107. Parlament regionalny działa zgodnie z niniejszą Konstytucją oraz konstytucją regionu.

Art. 108. 1. Jeśli konstytucja regionu nie stanowi inaczej, stosuje się uregulowania zawarte w niniejszym artykule.

2. Parlament regionalny składa się z deputowanych w liczbie odpowiadającej kolejnym dziesiątkom tysięcy mieszkańców regionu, z tym że łączna liczba deputowanych nie może przekroczyć pięćdziesięciu.

3. Kadencja parlamentu regionalnego trwa 2 lata.

4. Przewodniczący parlamentu regionalnego jest przewodniczącym regionu. Przewodniczący zwołuje, prowadzi i zamyka posiedzenia parlamentu regionalnego.

5. Projekty ustaw i uchwał przedkładają: przewodniczący regionu, ministrowie regionalni, deputowani albo grupa 20 tys. obywateli regionu.

6. Parlament podejmuje uchwały i stanowi ustawy zwykłą większością głosów obecnych deputowanych.

7. Podjęta uchwała lub ustanowiona ustawa dla swojej ważności wymaga podpisu przewodniczącego parlamentu regionalnego.

Art. 109. 1. Deputowani są wybierani w wyborach bezpośrednich, powszechnych, równych i demokratycznych z terytorium regionu. Szczegóły dotyczące podziału okręgów i sposobu głosowania określa parlament regionalny.

2. Wybory regionalne ogłasza i organizuje przewodniczący regionu.

DZIAŁ V

WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI

Rozdział 15

Ustrój sądownictwa

Art. 110. 1. Sądy i Trybunały stanowią władzę sądowniczą i sprawują wymiar sprawiedliwości w Koronie.

2. Sądy i Trybunały wydają wyroki w imieniu Krula Multikont.

Art. 111. 1. Jeśli Konstytucja lub ustawa nie stanowi inaczej, sądy regionalne są właściwe do rozstrzygania spraw podległych prawu regionalnemu, a koronne – prawu koronnemu.

2. Postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne na poziomie regionalnym i koronnym.

3. Nadzwyczajne środki zaskarżenia od prawomocnych orzeczeń sądów regionalnych, przewidziane w ustawach, wnosi się do sądów koronnych.

Art. 112. 1. Sędziowie są niezawisli w zakresie orzekania. Zakazuje się wpływania na działalność orzeczniczą sędziów.

2. Ustrój i kompetencje sądów koronnych i trybunałów reguluje prawo koronne. Sądami koronnymi są koronne sądy powszechne, Koronny Sąd Najwyższy. Trybunałami są Koronny Trybunał Administracyjny i Wysoki Trybunał Koronny.

3. Ustrój i kompetencje sądów regionalnych reguluje konstytucja regionu i prawo regionalne, uwzględniając regulacje koronne. Sądami regionalnymi są regionalne sądy powszechne i regionalne sądy administracyjne.

Art. 113. 1. Sędziowie koronni są powoływani przez Krula.

2. Sędziowie regionalni są powoływani przez przewodniczących regionów, zgodnie z regulacjami regionalnymi.

3. Odwołanie sędziego koronnego może nastąpić wyłącznie z woli Krula i na wniosek Wysokiego Trybunału Koronnego.

Art. 114. Sędzia koronny nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani pozbawiony wolności bez zgody Krula.

Art. 115. Władza wykonawcza zapewnia działalność sądów, sprawność sądowej administracji i finansowanie sądów. Szczegóły określają ustawy.

Rozdział 16

Sądy powszechne i Koronny Sąd Najwyższy

Art. 116. Regionalne i koronne sądy powszechne sprawują wymiar sprawiedliwości we wszystkich sprawach niezastrzeżonych dla innych sądów albo trybunałów.

Art. 117. 1. Regionalne sądy powszechne nie podlegają zwyczajnej kontroli instancyjnej koronnych sądów powszechnych, chyba że Konstytucja lub ustawa koronna stanowi inaczej.

2. Prawo koronne może delegować kompetencje powszechnym sądom regionalnym. W tym zakresie powszechne sądy regionalne mogą podlegać zwyczajnej kontroli instancyjnej sądów koronnych.

3. Prawo koronne może uwzględniać zasady nadzwyczajnej kontroli koronnych sądów powszechnych nad orzecznictwem regionalnych sądów powszechnych.

Art. 118. 1. Koronny Sąd Najwyższy sprawuje kontrolę nad działalnością koronnych sądów powszechnych w zakresie orzekania. Ustawa może również określać zakres nadzwyczajnej kontroli orzecznictwa powszechnych sądów koronnych i regionalnych sprawowanej przez Koronny Sąd Najwyższy.

2. Koronny Sąd Najwyższy wykonuje także inne czynności określone w Konstytucji i ustawach.

3. Prezesa Koronnego Sądu Najwyższego powołuje Król spośród sędziów Koronnego Sądu Najwyższego.

Rozdział 17

Regionalne sądy administracyjne i Koronny Trybunał Administracyjny

Art. 119. 1. Regionalne sądy administracyjne i Koronny Trybunał Administracyjny sprawują kontrolę nad działalnością administracji publicznej oraz aktami normatywnymi stanowionymi przez organy administracji koronnej, regionalnej i samorządu terytorialnego.

2. Szczegółowy zakres kompetencji regionalnych sądów administracyjnych i Koronnego Trybunału Administracyjnego określają ustawy.

Art. 120. 1. Koronny Trybunał Administracyjny składa się z dwóch instancji i sprawuje kontrolę:

1) nad działalnością regionalnych sądów administracyjnych w zakresie orzekania;

2) nad działalnością administracji koronnej oraz aktami normatywnymi stanowionymi przez organy administracji koronnej.

2. Ustawa określa zakres kontroli instancyjnej orzecznictwa regionalnych sądów administracyjnych sprawowanej przez Koronny Trybunał Administracyjny.

3. Prezesów obu instancji Koronnego Trybunału Administracyjnego powołuje Król spośród sędziów właściwej instancji Koronnego Trybunału Administracyjnego.

Rozdział 18

Wysoki Trybunał Koronny

Art. 121. Wysoki Trybunał Koronny stoi na straży spójności systemu prawa oraz jego zgodności z wartościami Korony i prawem naturalnym.

Art. 122. 1. Wysoki Trybunał Koronny orzeka w sprawach zgodności:

- 1) ustaw, dekretów i ratyfikowanych umów międzynarodowych z Konstytucją;
 - 2) ustaw i dekretów z ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi;
 - 3) rozporządzeń z ustawami, dekretami, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi lub Konstytucją;
 - 4) konstytucji regionu, ustaw regionalnych i rozporządzeń regionalnych z ustawami koronnymi, dekretami, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi lub Konstytucją;
 - 5) aktów religijnego prawa lewosławnego z ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi lub Konstytucją;
 - 6) aktów prawa powszechnego i lewosławnego prawa religijnego z systemem wartości Korony i prawem naturalnym.
2. Wysoki Trybunał Koronny orzeka o ważności koronnych wyborów demokratycznych.
 3. Wysoki Trybunał Koronny orzeka o zgodności statutowych założeń, praktyk i instytucji wyznań oraz religii z systemem prawa i wartości Korony.
 4. Wysoki Trybunał Koronny orzeka o zgodności programów i działań partii politycznych oraz zrzeszeń społecznych z systemem prawa i wartości Korony.
 5. Wysoki Trybunał Koronny orzeka w sprawach precedensowych.
 6. Wysoki Trybunał Korony wykonuje inne przewidziane Konstytucją lub ustawami zadania.

Art. 123. Wniosek do Wysokiego Trybunału Koronnego o rozpatrzenie spraw określonych w art. 122 mogą skierować:

- 1) Krul Multikont;
- 2) Pierwszy Senator;
- 3) grupa 10 senatorów;
- 4) Wielki Inkwizytor;
- 5) Rzecznik Praw Obywatelskich;
- 6) Rzecznik Praw Multikont i Botów;

- 7) Prezes Koronnego Sądu Najwyższego;
- 8) prezesi obu instancji Koronnego Trybunału Administracyjnego;
- 9) grupa 50 tysięcy obywateli;
- 10) grupa co najmniej piątej części łącznej liczby parlamentarzystów parlamentu regionalnego.

Art. 124. 1. Każdy sąd koronny lub regionalny, jeśli jest to niezbędne dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy zawisłej przed tym sądem, może skierować do Wysokiego Trybunału Koronnego pytanie w sprawie zgodności aktu normatywnego z Konstytucją lub prawem naturalnym.

2. Każdy sąd koronny lub regionalny, w przypadku gdy zawisła przed nim sprawa nie jest znana prawu koronnemu, ale prawo naturalne wymaga jej rozstrzygnięcia, kieruje do Wysokiego Trybunału Koronnego wniosek o rozstrzygnięcie nieznanego zagadnienia (sprawa precedensowa). Orzeczenie Wysokiego Trybunału Koronnego w sprawie precedensowej ma charakter prawodawczy i obowiązuje do czasu jego uchylenia przez ustawę lub inne orzeczenie precedensowe.

Art. 125. 1. Wysoki Trybunał Koronny składa się z piętnastu sędziów koronnych wybieranych przez Senat i powoływanych przez Krula.

2. Prezesa Wysokiego Trybunału Koronnego powołuje Krul spośród sędziów Wysokiego Trybunału Koronnego.

3. Ustrój i sposób postępowania Wysokiego Trybunału Koronnego określa ustawa.

DZIAŁ VI

ORGANY OCHRONY PRAWNEJ

Rozdział 19

Inkwizycja Koronna

Art. 126. 1. Inkwizycja Koronna stoi na straży prawa koronnego i prawa naturalnego oraz wykonuje zadania z zakresu ścigania przestępstw koronnych.

2. Na czele Inkwizycji Koronnej stoi Wielki Inkwizytor, powoływany przez Krula.

Art. 127. Inkwizycja współpracuje z organami władzy koronnej i regionalnej w celu wykonywania swoich zadań.

Art. 128. Ustrój Inkwizycji Koronnej określa ustawa.

Rozdział 20

Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Multikont i Botów

Art. 129. 1. Rzecznik Praw Obywatelskich stoi na straży praw istot ludzkich oraz obywateli.

2. Rzecznik Praw Multikont i Botów stoi na straży praw Multikont i Botów.

3. Rzecznik Praw Multikont i Botów współdziała z organizacjami pozarządowymi i międzynarodowymi w celu ochrony praw Multikont na świecie oraz wydaje zalecenia kierowane do organów państwa i samorządu.

4. Zakres działania Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Multikont i Botów określają ustawy.

Art. 130. 1. Rzecznik Praw Obywatelskich jest powoływany i odwoływany przez Senat Koronny.

2. Rzecznik Praw Obywatelskich jest w swojej działalności niezawisły i niezależny od innych organów państwowych. Odpowiada jedynie przed Senatem Koronnym.

3. Rzecznik Praw Obywatelskich w trakcie pełnienia funkcji nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani pozbawiony wolności.

4. Przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio do Rzecznika Praw Multikont i Botów.

Rozdział 21

Rada Obiektywizacji Informacji

Art. 131. Rada Obiektywizacji Informacji stoi na straży wolności słowa i prawa do rzetelnego i obiektywnego informowania obywateli przez media publiczne.

Art. 132. 1. Rada Obiektywizacji Informacji składa się z pięciu członków powoływanych i odwoływanych przez Senat Koronny.

2. Członkowie Rady Obiektywizacji Informacji są w swojej działalności niezawisli i niezależni od innych organów państwowych. Odpowiadają jedynie przed Senatem Koronnym.

Art. 133. 1. Rada Obiektywizacji Informacji kontroluje stan mediów publicznych i może wydawać zalecenia oraz decyzje dotyczące wstrzymania nadawania mediów, które naruszają wolność słowa lub stosują propagandę.

2. Zakres działania Rady Obiektywizacji Informacji określa ustawa.

Rozdział 22

Koronna Izba Kontroli

Art. 134. 1. Koronna Izba Kontroli jest naczelnym organem kontroli państwowej.

2. Koronna Izba Kontroli podlega Senatowi Koronnemu.

3. Organizację i tryb działania Koronnej Izby Kontroli określa ustawa.

Art. 135. 1. Koronna Izba Kontroli kontroluje działalność organów administracji koronnej, Koronnego Banku Centralnego, państwowych osób prawnych i innych państwowych jednostek organizacyjnych z punktu widzenia legalności, gospodarności, celowości i rzetelności.

2. Koronna Izba Kontroli może kontrolować działania organów administracji regionalnej, regionalnych osób prawnych, regionalnych jednostek organizacyjnych, organów samorządu terytorialnego i samorządowych jednostek organizacyjnych z punktu widzenia legalności, gospodarności, celowości i rzetelności.

Art. 136. Koronna Izba Kontroli przedkłada Senatowi Koronnemu informacje o wynikach kontroli, wnioski i wystąpienia określone w ustawie.

Art. 137. 1. Prezes Koronnej Izby Kontroli jest powoływany i odwoływany przez Senat Koronny.

2. Prezes Koronnej Izby Kontroli w trakcie pełnienia funkcji nie może być pociągnięty do odpowiedzialności karnej ani pozbawiony wolności

DZIAŁ VII

SAMORZĄD TERYTORIALNY

Rozdział 23

Ogólne zasady dotyczące samorządu terytorialnego

Art. 138. 1. Samorząd terytorialny działa w obrębie określonych terytorialnych jednostek organizacyjnych, zwanych jednostkami samorządu terytorialnego.

2. Jednostki samorządu terytorialnego realizują podstawowe potrzeby swoich mieszkańców.

3. Podstawowymi jednostkami samorządu terytorialnego są:

1) gmina – dla potrzeb lokalnych mieszkańców;

2) prowincja – dla potrzeb regionalnych mieszkańców.

4. Sposób tworzenia, zmiany i znoszenia jednostek samorządu terytorialnego określają ustawy.

Art. 139. Władza samorządowa leży w rękach jego członków lub organów ustanowionych przez prawo. Podstawą działalności samorządu terytorialnego jest demokratyczna i powszechna kontrola jego władz ze strony wszystkich jego mieszkańców.

Art. 140. 1. Samorząd terytorialny realizuje wszelkie swoje cele w zakresie określonym w ustawach oraz dekreтах i niezastrzeżonym dla organów regionalnych lub koronnych.

2. Samorząd terytorialny wykonuje wszelkie zadania publiczne, które są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania mieszkańców.

3. Działalność samorządu terytorialnego jest finansowana z lokalnych podatków. Działalność podatkowa samorządu nie może stać w sprzeczności z interesem finansowym Korony.

Art. 141. 1. Organy jednostki samorządu terytorialnego działają na podstawie i w granicach prawa.

2. Działalność jednostki samorządu terytorialnego podlega kontroli sądowej z punktu widzenia legalności.

Art. 142. Organem nadzoru wobec działalności jednostek samorządu jest przewodniczący Rządu Koronnego i właściwe organy mu podległe, ustanowione ustawą.

DZIAŁ VIII

KORONNY KOŚCIÓŁ IGNISTRIGONA

Rozdział 24

Ogólne zasady działania Koronnego Kościoła Ignistrigona

Art. 143. 1. Koronny Kościół Ignistrigona jest narodowym kościołem Korony Krulestwa Multikont, wspierającym obywateli w dążeniu do realizacji porządku naturalnego.

2. Koronny Kościół Ignistrigona jest kierowany i finansowany przez organy Korony Krulestwa Multikont.

3. Koronny Kościół Ignistrigona stanowi część Świętego Kościoła Lewosławia.

Art. 144. 1. Głową Koronnego Kościoła Ignistrigona jest Krul Multikont.

2. Krul Multikont wykonuje zadania z zakresu duchowego przewodnictwa nad Kościołem przy pomocy Arcybiskupa Koronnego Kościoła Ignistrigona i biskupów katedralnych.

Art. 145. Senat Koronny stanowi prawo religijne Koronnego Kościoła Ignistrigona. Prawo religijne Koronnego Kościoła Ignistrigona nie podlega publikacji w Krulewskim Dzienniku Ustaw i obowiązuje tylko wiernych i uduchowionych Kościoła, jednak podlega kontroli Wysokiego Trybunału Koronnego.

Art. 146. Uduchowieni Koronnego Kościoła Ignistrigona mogą sprawować funkcje publiczne w Koronie Krulestwa Multikont.

Art. 147. Szczegóły dotyczące ustroju Kościoła oraz praw i obowiązków wiernych i uduchowionych regulują właściwa umowa międzynarodowa zawarta ze Świętym Kościołem Lewosławia oraz ustawy.

DZIAŁ IX

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Rozdział 25

Procedura zmiany Konstytucji

Art. 148. Zmiany Konstytucji dokonuje Krul na wniosek Senatu lub co najmniej połowy parlamentów regionalnych.

Rozdział 26

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 149. Tracą moc obowiązującą: Konstytucja Krulestwa Multikont z 1.01.2023 r. (Kr. Dz. U. z 2023 r. poz. 1), Dekret Konstytucyjny z 29.08.2024 r. o arystokratycznej polityce rodowej i przywilejach szlacheckich (Kr. Dz. U. z 2024 r. poz. 18) oraz Dekret Konstytucyjny z 14.01.2025 r. o źródłach prawa w Krulestwie Multikont (Kr. Dz. U. z 2025 r. poz. 2).

Art. 150. Niniejsza Konstytucja, za wyjątkiem tego przepisu, który wchodzi w życie z dniem publikacji niniejszej Konstytucji, wchodzi w życie z dniem wejścia w życie ustaw wprowadzających niniejszą Konstytucję i dostosowujących obowiązujący stan prawny do nowego stanu ustrojowego. O spełnieniu wskazanej w zdaniu pierwszym przesłanki rozsądzi Krul w formie obwieszczenia opublikowanego w Krulewskim Dzienniku Ustaw.

Art. 151. 1. Wszelkie kwestie zasadnicze ustrojowo lub dotyczące zasadniczych praw lub obowiązków obywatela, nieuregulowane niniejszą Konstytucją, reguluje Krul w drodze dekretów konstytucyjnych. Dekrety konstytucyjne mają moc równą konstytucji.

2. Jeśli jakakolwiek kwestia kluczowa prawnie lub społecznie nie jest uregulowana wymaganymi aktami prawa, Krul na pisemny wniosek reguluje daną kwestię w drodze dekretu. Dekret wydany na tej podstawie jest publikowany zgodnie z wymaganiami kategorii brakującego aktu prawnego. Regulacja ta obowiązuje do czasu uchwalenia odpowiedniego aktu prawnego.